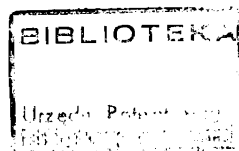

Warszawa, 19 maja 1934 r.

B636 5/08

2

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 19814.

Kl. 65 a¹, 18.

Karl Gunnar Svensson
(Upsala, Szwecja).

**Sposób łączenia części składowych wypukłych lub okrągłych przedmiotów,
jak desek burtowych do czółen, kłapek do beczek i podobnych.**

Zgłoszono 20 października 1932 r.

Udzielono 27 lutego 1934 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy urządzenia do skutecznego wiązania stosunkowo wielkiej liczby cienkich i wąskich części składowych bez usztywnienia od zewnątrz i takiego połączenia ich w wypukłe, okrągłe lub równe ścianki, że nadaje im się nie tylko wielką wytrzymałość na złamanie, lecz również elastyczność i szczelność bez użycia materiałów uszczelniających.

Na rysunku uwidoczniono dla przykładu czółno zbudowane według wynalazku, a mianowicie fig. 1 przedstawia czółno w widoku bocznym, fig. 2 — jego przekrój poprzeczny wzdłuż linii 2—2, oznaczonej na fig. 1, a fig. 3 i 4 — szczegóły budowy czółna.

Liczba 1 oznacza deski burtowe, a 2 — stępkę (kil). Brzegi desek są odpowiednio

obrobione i dokładnie do siebie dopasowane. W celu otrzymania żądanej wypukłości deski burtowe są z przodu i z tyłu węższe. Wyrób desek jest zasadniczo uproszczony i tańszy dzięki temu, że pewną ich liczbę wykończa się jednakowo. Każda deska burtowa posiada pewną liczbę poprzecznych otworów 3, a stępka jest zaopatrzona w poprzeczne otwory 4. Otwory w przyległych deskach burtowych i stępcie zgadzają się ze sobą i są rozdzielone w czółnie w kierunku podłużnym w odpowiedniej odległości, zależnej od grubości i jakości materiału oraz części łączących. Poprzez zbiegające się otwory są przeprowadzone od burty do burty druty lub pręty 5, zaopatrzone na końcach w gwinty i naśrubki 6, których przyciągnięcie zapewnia dobre uszczelnienie.

nie desek burtowych. Naśrubki 6 są umieszczone w zagłębieniach 4 w górnej desce burtowej i przykryte listwą, którą można łatwo zdjąć w celu ewentualnego przykręcenia naśrubków. Czołno zachowuje swój kształt dzięki poprzecznym prętom 9, zaopatrzonym w oczka 10, które są wprowadzone w zagłębienia 11 i nasadzone na druty lub pręty 5. Zagłębienia 11 mogą się również znajdować między dwiema przyległymi deskami burtowymi. W czołnach wiosłowych pręty 9 są umieszczone najkorzystniej pod burtami lub w burtach (ławkach wiosłarskich). Druty lub pręty są wykonane z nierdzewiejącej stali lub innego odpowiedniego materiału. Zamiast śrub i naśrubków można również zastosować połączenia klinowe. Zasadnicza zaleta czołen, zbudowanych w myśl niniejszego wynalazku, polega na tem, że napęczenie dolnych desek w wodzie skutecznia również uszczelnienie tych desek, które znajdują się nad poziomem wody.

Połączenie według wynalazku można również zastosować do innych celów, np. do baryłek, beczek, pontonów dla samolotów, wypukłych ścian, płyt i podobnych. W przedmiotach okrągłych, celem umocowania końców części łączących, używa się najkorzystniej naśrubka, którego jeden koniec posiada gwint lewy, a drugi — gwint prawy.

W czołnach naśrubki te mogą być umieszczone w zagłębieniach stępki, przytrzymując biegnące od burt i umocowujące stępkę części łączące. Wskutek pęcznienia drzewa korzystnem jest umieszczenie sprężyn na częściach łączących, a części składowe, deski burtowe i podobne dociskać do siebie sprężynami.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób łączenia części składowych wypukłych lub okrągłych przedmiotów, jak desek burtowych do czołen, rur, bary-

łek, beczek, pontonów i podobnych, znamieny tem, że części składowe łączy się zapomocą takich elementów, jak druty, taśmy lub pręty, przepuszczonych przez pewną liczbę poprzecznych zasadniczo do siebie równoległych otworów przebiegających przez te części składowe, np. deski lub klapki, przyczem elementy łączące zaopatrzone są na końcach w śruby i naśrubki lub kliny, ściskające lub silnie ze sobą łączące części składowe.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że elementy łączące są wykonane z materiału giętkiego.

3. Sposób według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że na elementach łączących są umieszczone sprężyny, dociskające do siebie części składowe.

4. Sposób według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że nadaje się pewnej liczbie części składowych jednakowo zmienną szerokość w celu otrzymania przedmiotu o żądanym kształcie wypukłym.

5. Sposób według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że końce części zamykających są zaopatrzone w gwint prawy i lewy dla odpowiednich naśrubków.

6. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że między bokami czołna, beczki lub podobnego przedmiotu napięte są pręty (9), nasadzone zapomocą oczek na drutach lub prętach (5).

7. Sposób według zastrz. 6, znamieny tem, że w deskach burtowych lub między niemi znajdują się zagłębienia dla oczek prętów poprzecznych (9).

8. Sposób według zastrz. 6 i 7, znamieny tem, że naśrubki, kliny lub podobne człony są przykryte dającymi się łatwo zdejmować listwami, względnie są umieszczone w zagłębieniach, znajdujących się w górnych deskach burtowych.

Karl Gunnar Svensson.
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

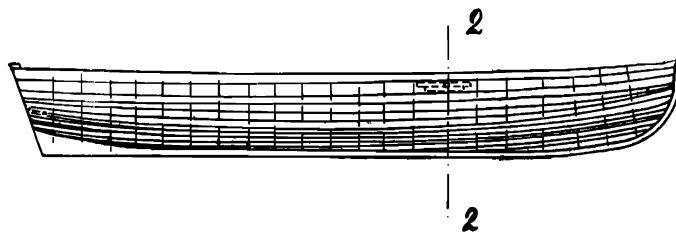

Fig.2.

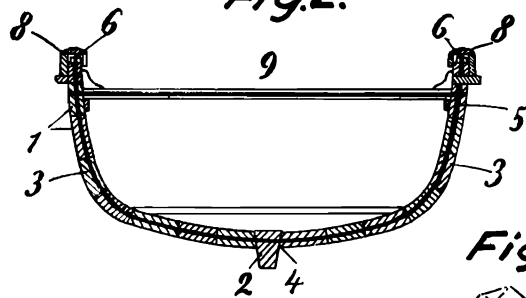

Fig.4.

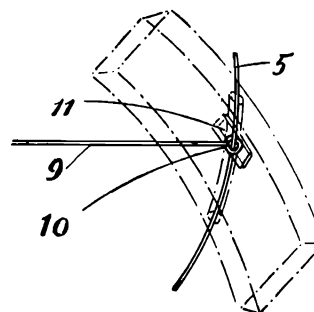

Fig.3.

